

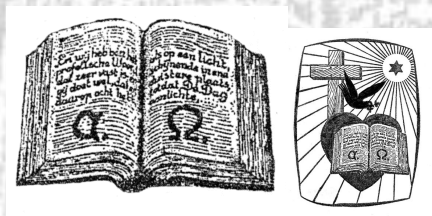
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte



2 Petrus 1:19

Ik wil het met u hebben over **Zuurdesem**.

Laten wij beginnen met de Schrift te openen en wel bij 2 Cor. 10:17 tot en met 2 Cor. 11:6. *“Maar wie roemt, roeme in de Here; want niet wie zichzelf aanbeveelt, doch wie van de Here een aanbeveling ontvangt, heeft de proef doorstaan.*

Och, verdroegt gij een weinig onverstand van mij! Maar dat doet gij ook. Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden.

Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel. Ik acht toch volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen. Ben ik dan al onervaren in het spreken, in kennis ben ik het niet, maar wij hebben die alleszins en in alle opzichten bij u openbaar gemaakt”.

En Matt. 13:33. *“Nog een gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het geheel doorzuurt was”.*

In de zeven gelijkenissen van Matth. 13 heeft de Here Jezus op wonderbare wijze het verloop van het Koninkrijk getekend, zoals dat zich in de loop der eeuwen heeft geopenbaard. We zouden het kunnen noemen; de verborgen vorm van het Koninkrijk, waarvan wij hier dus kennelijk het verloop vinden van de Christelijke Gemeente vanaf de Pinksterdag tot aan haar voleinding. De Here Jezus Zelf deelt deze gelijkenissen in, en wel in vier en drie; wat ook niet toevallig is.

De eerste 4 laten ons de uiterlijke vorm van de Gemeente zien, en dan zien we de schrikbarende afval en het verval van de Gemeente, totdat er niets meer van zal overblijven. De eerste vinden wij in Matt. 13:3-9, de gelijkenis van de zaaier. De tweede vinden wij in Matt. 13:24-30, de gelijkenis van het koninkrijk. De derde in Matt. 13:31-32, de gelijkenis van het mosterdzaadje. De vierde in Matt. 13:33, de gelijkenis over het zuurdesem.

In de laatste 3 gelijkenissen laat de Here Jezus zien, hoe Hij, ondanks dit enorme verval, in het verborgene Zijn Bruid daarin toch klaar maakt en tot heerlijkheid zal brengen. De 1^e van de laatste drie staat in Matt. 13:44, de gelijkenis van de schat. De 2^e in Matt. 13:45-46, de gelijkenis van de koopman. De laatste in Matt. 13:47-48, de gelijkenis van het sleepnet. Leest u ze thuis maar eens aandacht allemaal door.

De gelijkenis in Matth. 13:33 is de 4^e gelijkenis, en laat ons zien, het totale verval van de Gemeente. De Heer gebruikt daarvoor het volgende: *“Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, wel een vrouw nam”.* Een vrouw is in de Schrift het zinnebeeld van een geestelijke organisatie, waardoor een bepaalde geest werkt en zich openbaart, door de verkondiging van valse leringen.

Zo vinden we in het Oude Verbond, hoe Israël onder het beeld van de vrouw van JHWH wordt genomen, maar hoe zij afvallig en overspelig is geworden en zodoende een geestelijke hoer werd. Ook de Gemeente van Christus wordt in het Nieuwe Testament genomen onder het beeld van een vrouw, de Bruid van het Lam, die straks, als zij met haar Bruidegom verenigd zal zijn, de Vrouw van het Lam wordt.

Alleen, waar de Gemeente onverdeeld zich aan de Here Jezus toewijdt en haar hart volledig aan Hem geeft, daar is zij inderdaad de Bruid des Heren, de Bruid van het Lam. Maar waar de Gemeente een verdeeld hart gaat krijgen, doordat zij naast Christus, de wereld gaat lief hebben en de dingen van de wereld met haar afgoden lief heeft, daar wordt zij een overspelige.

Zo is de vrouw, die de Heer hier in deze gelijkenis van het zuurdesem, naar voren brengt, het overspelige en afvallige Christendom, dat zal uitgroeien tot de grote wereldkerk, waar we met rasse schreden naar toegaan; de Bijbel noemt haar: *“het grote Babylon”*, dat de Heer onder een verschrikkelijk gericht en oordeel zal vernietigen.

In deze gelijkenis vinden we, wat zij gedaan heeft; zij nam zuurdesem en deed dit in drie maten meel, totdat het geheel doorzuurt was. Nu is zuurdesem in de Schrift altijd het beeld van bederf en verderf; zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Alles wat boos en slecht is, wat niet oprecht is, wat leugenachtig en geveinsd is, wordt onder het beeld “zuurdesem” genomen.

De mens, die van nature een zondaar is, wordt onder dit beeld genomen, evenals de valse leringen. Daarom mocht ook in het Oude Testament op het Altaar geen zuurdesem komen; het was ten strengste verboden, er stond de doodstraf op. Het spijsoffer, dat aan God opgedragen werd, moest altijd bestaan uit fijn, zuiver meel, zonder zuurdesem er in.

En wat zegt nu de Here Jezus? Dat hier een vrouw zuurdesem in drie maten meel doet. Wat betekent die drie maten meel? Dat is niet zomaar iets toevalligs, wat de Heer hier zegt. Er staat in Gods Woord nooit één woord te veel en ook geen woord te weinig en alles heeft een diepe betekenis.

Het gaat hier niet om een gewone vrouw uit Israël, die 's morgens haar brood bakt en in dat brood zuurdesem doet; dat was helemaal niet verboden, evenmin als wij vandaag daarvoor gist gebruiken om het brood luchtig en meer smakelijk te maken. Maar het gaat om een vrouw, die zuurdesem verborg in drie maten meel.

Drie is het getal Gods. En deze drie maten meel vinden we terug in het Oude Testament. Dat was namelijk de van God verordene maat voor het spijsoffer op Zijn Altaar. En daar mocht absoluut geen zuurdesem in, maar daar moest wel olie over gegoten worden, het beeld van de werking van Gods Geest, opdat het een liefelijke geur en een reuk voor de Heer zou zijn.

Zo is dat al reeds in het Oude Testament, het beeld van Christus in Zijn heilig leven als Mens. Want Hij is immers de Vervuller van alle offers. Hij is niet alleen het Lam Gods, maar Hij heeft ook alle zond - en schuldoffers, alle brandoffers en spijsoffers vervuld. Daarom moest dit spijsoffer van fijn zuiver meel zijn. (zie studie: Goede Vrijdag)

Hoe is dat meel gekomen? Het is immers de graankorrel, die vermaalt geworden is tot meel, en Christus is die ware graankorrel, die vermaalt en verbroken geworden is; daar spreekt Hij zelf toch van in Joh. 12:24: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort”*.

Zeker, Hij was rein en heilig, omdat Hij allereerst God is, maar Hij heeft ook de menselijke staat aangenomen, en als Mens (de Mensenzoon) heeft Hij dat reine, heilige Leven ook hier geleefd, en dat is uitgebeeld in het spijsoffer; wat tevens een liefelijke geur voor God was. Want het spijsoffer was met olie overgoten, zoals Christus Zichzelf, door de eeuwige Geest van God, als een onbesmettelijk offer aan God gebracht heeft. Nu is Hij die liefelijke geur voor God, waardoor alle zegen uit de hemel voor ons gaat komen.

En als hier in deze gelijkenis dan sprake is van een vrouw, dan staat hier heel duidelijk, (de Staten Vertaling is hier beter dan de NBG) dat die vrouw iets doet, wat zij niet doen mag. Want er staat: *“zij verborg”* het zuurdesem. Dat staat hier niet in de NBG, want deze vertaling is dikwijls afgeweken van de grondtekst, omdat men door menselijke wijsheid de dingen van God wil verklaren, en dan verklaart men het dikwijls juist in een tegengestelde betekenis.

Men wil het hier in deze gelijkenis n.l. doen voorkomen, dat het zuurdesem het evangelie is, en dat het fijne meel de wereld zou zijn. Hiermee zet men alles op zijn kop; de wereld, die in het boze ligt, dus slecht is, die wil men vergelijken met dat reine, zuivere meel, en het zuurdesem, wat juist het beeld is van verderf, vergelijkt men met het reine evangelie van Jezus Christus!

Want wat is eigenlijk zuurdesem? Het is meel, dat een verrottingsproces heeft ondergaan, dus het is verrot meel. Hoe verkreeg men dat? Men nam deeg, liet dat enige dagen liggen en dan trad het verderf er in; en dat is zuurdesem. Zo maakt men vandaag in de kerken en kringen, van dat reine, zuivere evangelie, de verkondiging van Christus naar de Schriften, een zuurdesem.

Jezus laat ons zien, wat er in de Gemeente aan de hand is, en daarom staat er in de grondtekst: de vrouw verborg het zuurdesem erin. Men hoeft iets niet te verbergen als het goed is.

Het zuivere evangelie hoeven wij niet te verbergen; daar moeten we juist voor uitkomen, en een getuige van Jezus zijn. Die drie maten maal is het beeld van de verkondiging van Christus.

Nu moeten we goed verstaan, dat die vrouw niet in Christus Zelf het zuurdesem kon brengen. Maar het gaat hier om Christus, zoals Hij nu aanwezig is in deze wereld, en wel in de Gemeente, door de verkondiging.

Zoals Paulus het ons zegt in 2 Cor. 11:2-4. *"Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel".*

Hoort u het goed! "een andere Jezus". Paulus preekte de Christus naar de Schriften, en dat is het fijne, reine meel; want de verkondiging van Christus in Geest en in waarheid, krijgt gestalte in de Gemeente.

Wat is eigenlijk de Gemeente? Ja, dat is het Lichaam van Christus, natuurlijk! Maar hoe is zij gekomen? Doordat de oprechten, eerst de rechte prediking gehoord hebben, n.l. de verkondiging van de waarachtige Christus der Schriften en door de verkondiging van dat Woord, is dat Woord in hen vlees geworden, het heeft n.l. gestalte gekregen in hen, die het geloofden; want Gods Woord is het zaad der wedergeboorte.

Dat is het evangelie van Christus, en zo is de Gemeente ontstaan. Gods Woord is levend en krachtig, het is Geest en Leven. Als Christus in Geest en Waarheid verkondigd wordt, is dat een werkelijkheid, en is het Leven in ons midden; wie dat ontvangt, en dat Woord bewaart en aan dat Woord gaat gehoorzamen, die ontvangt Christus en wordt veranderd naar het beeld van Hem.

Want het is het zaad der wedergeboorte, en zo is de Gemeente dus letterlijk de vlees geworden prediking van de rechte verkondiging; als ik het zo mag zeggen.

Wat zien we nu? Die vrouw is daar gekomen, en heeft zuurdesem in het reine meel gedaan. Het gevolg is, dat alles doorzuurt werd, zo staat het er: *"Welk een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het geheel doorzuurt was"*. Die vrouw is een geestelijk orgaan, en bestaat uit een zekere groep mensen, die begonnen zijn valse leringen binnen de Gemeente te brengen.

Daarvan spreekt Paulus hier, omdat er al in zijn dagen mensen kwamen, die zich als apostelen voordeden, maar dat niet waren, het waren valse apostelen. Ze predikten een andere Jezus, waardoor zij een andere geest ontvingen, dat een afwijkend evangelie was.

En daar willen we nu bij stil staan, want het is een zeer belangrijk onderwerp. Daar we leven aan het einde van de genade tijd, en we zien hoe de Christelijke Gemeenten totaal bedorven en doortrokken zijn van valse leringen en daardoor geheel doorzuurt zijn.

Er is een volgorde van zuurdesem, wat in de drie maten meel gedaan wordt door die vrouw. De Schrift laat het ons zien. Het eerste zuurdesem, wat in dat meel gebracht wordt, geeft de Schrift aan met Jezus woorden: *"de leer der Farizeeën"*. U vindt dat in Matth. 16:6. *"Jezus zeide tot hen: Ziet toe en wacht u voor de zuurdesem der Farizeeën en Sadduceeën"*. Deze staan dus vooraan.

De vrouw bracht niet direct een totaal valse en verkeerde leer; neen, we zullen zien, hoe dat gegaan is: vers 12: *"toen zagen zij (de apostelen) in, dat Hij hun niet gezegd had, zich te wachten voor de zuurdesem der broden, maar voor de leer van de Farizeeën"*.

Ik heb al gezegd, dat men zuurdesem krijgt door van het deeg (het aangemaakte meel) een deel te bewaren tot de volgende dag en dan komt daar het bederf vanzelf in en zo wordt het zuurdesem.

Wanneer u in zo'n kerk of Gemeente zit, blijf daar niet zitten, ga weg, want het zuurdesem komt vanzelf in u, als u blijft zitten. Dat is nu juist de leer der Farizeeën, die in hun leer wel rechtzinnig zijn en de Messias verkondigen, die nog komen moet naar de Schriften.

Zo horen we vandaag ook in veel rechtzinnige kerken, wel hoe Christus naar de Schriften wordt verkondigd, en dat Hij geboren, gekruisigd en opgestaan is, maar het is voor hen niet de "levende Christus" van nu.

Zij zijn wel rechtzinnig, men leert ook wel de maagdelijke geboorte. (wordt echter steeds meer in twijfel getrokken) Men leert Zijn lichamelijke opstanding en Zijn hemelvaart, dat is allemaal in orde, maar dat is voor hen a.h.w. verleden tijd, zij beleven Hem niet nu als de Alomvertegenwoordigende, de Levende Christus.

We hebben niets aan een Christus, die 2.000 jaar geleden geboren werd, en toen gekruisigd en opgestaan is en daarna ten hemel is gevaren, indien diezelfde, Levende Christus nu niet in ons is.

Er staat geschreven in Hebr. 13:8: "*Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid*". Wel, die tekst wordt vandaag heel veel geciteerd, maar helaas zeer éénzijdig, alsof die tekst alleen betekenen zou, dat Jezus, zoals toen, ook vandaag nog tekenen en wonderen zou doen.

Het is een list van de duivel. Dat is niet de volle betekenis van deze tekst, alsof Jezus alleen maar tekenen en wonderen zou willen doen; maar het gaat om het leven van Christus, dat nieuwe Leven, dat openbaar kwam op de dag van Zijn opstanding en ook in ons zal openbaar komen, en uit dat Leven vloeien vanzelf de werkingen voort. We hebben het hier over wedergeboren zijn!

Het kunnen dus ook wel, als God het geeft, wonderen en tekenen zijn. Maar deze wonderen en tekenen stonden en staan altijd in verband met het binnenhalen van de oogst! Want als men het Leven van Christus niet bezit, als Christus niet een werkelijkheid is geworden in ons hart en leven (wedergeboorte), dat Hij met Zijn Geest in ons woont, dan is zelfs de meest zuivere leer der Schriften een dode letter, en dat is de leer der Farizeeën. Zuurdesem!

Ze hebben wel de Schriften, maar het is de dode orthodoxie, het is een leer zonder leven. Het gaat niet om een leer, het gaat om het Leven Gods.

Wat is nu de leer der Farizeeën? Jezus Zelf zegt het in Luc. 12:1: "*Toen intussen duizenden mensen waren bijeengekomen, zodat zij elkander verdrongen, begon Hij te spreken, in de eerste plaats tot zijn discipelen: Wacht u voor de zuurdesem, dat is de huichelarij, der Farizeeën*".

Zijn zij dan zulke verschrikkelijke huichelaars? Dat kunnen sommigen tot in de verste graad wel worden; maar het hoeft niet zo te zijn, dat ze door en door bewuste huichelaars zijn geweest in het begin. Maar zij waren mensen, die onoprecht waren, en allereerst onoprecht tegen zichzelf en tegenover God en de naaste.

Zij wilden graag de zegeningen van het Koninkrijk Gods hebben en zij wilden ook nog wel God dienen, en daardoor dus ook deel hebben aan het Koninkrijk. Maar zij wilden daarvoor niet de prijs betalen; hun eigen leven afleggen en in de dood gaan! Versta dit goed!

De Farizeeën legden zware lasten op het volk om de wet na te leven. Maar ze deden daar zelf niet aan mee, ze wilden in Jezus niet de komende Messias zien en totaal niet als Gods Zoon. Ze kwamen niet bij Zijn geboorte naar Bethlehem, terwijl zij het oh zo precies aan Herodes konden uitleggen, waar de geboorte zou plaats vinden. Micha 5: "in Bethlehem".

Ze trachten Hem in alles te vangen, genezingen op de sabbat enz., en zette het volk tegen Hem op om Hem te laten kruisigen. Daar gaat het om! Christus kruis betekent alleen veroordeling voor die mens, de

dat kruis van Christus niet persoonlijk aanvaard; dan wordt die gekruisigde Christus alleen maar een traditie Christus, die wel als leer gebracht en verkondigd wordt, maar dan heeft men geen deel aan de levende Christus.

Men heeft geen deel aan Hem, zolang men zelf niet oprecht wordt tegenover God en zichzelf; opdat men zal kunnen zeggen: *"Heer, ik ben een zondaar en kan niet bestaan. U stierf in mijn plaats en dit aanvaard ik, want het is de enige weg tot mijn behoudenis. Ik lig onder de vloek van U; maar U wilde voor mij een vloek worden op het hout, en nu aanvaard ik Uw plaatsvervangend sterven.*

Ik leg mijn leven hier voor U af, Here Jezus, zodat ik nu niet meer voor mijzelf leef, noch voor eigen idealen, of om iets zelf te willen bereiken in deze wereld, of om wat te kunnen en te willen zijn. Want ik ben totaal niets Heer, ik mag door genade Uw eigendom zijn en U bent mijn Heer!"

Zo krijgt Zijn Leven in mij gestalte, en dan is het geen Christus meer, die 2.000 jaar geleden aan het kruis hing voor de zondaar; maar dan is het Christus, die in mij komt met Zijn kruiskracht en mij als zondaar op datzelfde moment doet kruisigen, mij op datzelfde moment doet sterven in Zijn dood, maar mij ook op datzelfde moment doet weder opstaan. Dat is Leven.

Dan wordt het ook niet meer een Christus, die toen lichamelijk opstond uit de dood, maar prijst God, als ik mij restloos overgeef aan de Here Jezus, en Hem mijn hart en leven geef, is Zijn dood niet alleen mijn dood, maar dan is Zijn opstanding ook mijn opstanding geworden en verrijst Hij in mij, d.w.z. dan ontvang ik Zijn Leven door de Heilige Geest.

Zelfs het zuiverste, volkomen Woord van God, dat verkondigt wordt als leer, is een dode letter, als men de Geest (die het Leven van Christus is) die daaruit tot ons komt, niet aanvaardt. Men kan dus een Christus verkondigen, maar Hem niet aanvaarden. (zie film Left Behind deel 1, de voorganger)

Men kan dus een Christus verkondigen, maar Hem niet aanvaarden; dan krijgen we in principe wel een zuivere leer, nl. de verkondiging van Christus, maar het is niet de Christus van nu, maar de Christus van gisteren en eergisteren en dat is zuurdesem.

Wat krijgen we dan? Dat zulke mensen een rechtzinnige godsdienst als dekmantel, voor hun ongerechtigheid nemen. Terwijl zij de prijs niet willen betalen, om hun hart en leven af te leggen. De Schrift leert ons, dat de letter doodt, maar de Geest alleen maakt levend.

Gods Woord is Geest en Leven, want uit dit Woord ademt de Geest van God ons aan en wordt ons door Gods Geest, de Christus geopenbaard, opdat we deel zouden krijgen aan de nu levende Christus, die het vlees geworden Woord van God is.

Al geloof ik de Bijbel van a tot z, van kaft tot kaft, al ben ik nog zo rechtzinnig naar de leer, maar ik aanvaard de Christus der Schiften niet persoonlijk voor mijn leven, dan dekt dat Woord, Zijn beloften, mij niet. Verstaat u dat?

Al wat in de Bijbel geschreven staat, en wat God daarin belooft (er staan ongeveer 33.000 beloften in de Bijbel), daarvan zegt het Woord in 2 Cor. 1:20: *"Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: Ja; daarom is ook door Hem het: Amen, tot eer van God door ons"*. Maar als men dit niet gelooft, dan klopt dit niet meer, want het geloof is door de levende Christus in ons.

Wat gaat men dan doen? Men gaat menselijke theologie aanwenden, menselijke wijsheid, menselijke wijsbegeerte, om er dan toch een verklaring aan te kunnen geven. Hoe ontzettend is hiervan de kerk van Christus doortrokken.

De Schrift leert ons twee soorten wijsheid; wijsheid die van boven is, van God; en wijsheid van mensen, waarvan Paulus zegt, dat het menselijke wijsheid is; maar wat Jacobus nog sterker zegt, dat die aards is, ongeestelijk en duivels. Jac. 3:15 : *"Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels"*.

Paulus spreekt er van en waarschuwt voor dat verschrikkelijke zuurdesem. In Col. 2:6-12: *“Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging. Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus, want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht.*

In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook medeopgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt”.

Zo predikt men een andere Jezus en Paulus zegt hiervan: *“als de eerste de beste u een andere Jezus predikt . . . , dan verdraagt gij dat zeer wel”.* (2 Cor. 11:4). Men heeft een Christus gebracht, die een vermenging is en men accepteert het. (gij verdraagt dat zeer wel).

Accepteert u het? Accepteert u in uw kerk of gemeente dat men de Christus der Schriften niet predikt? Verdraagt u dat? Een weinig zuurdesem maakt het gehele deeg doorzuurt!

Accepteert u het? Accepteert u in uw kerk of gemeente dat men de wedergeboorte niet predikt? Verdraagt u dat? Een weinig zuurdesem maakt het gehele deeg doorzuurt!

Accepteert u het? Accepteert u in uw kerk of gemeente dat men het Woord Gods niet als gezagdragend predikt? Verdraagt u dat? Een weinig zuurdesem maakt het gehele deeg doorzuurt!

Ga er dan uit weg! Anders zal dat zuurdesem ook u doorzuren. Ga er uit weg, voor het te laat is! Paulus waarschuwt u niet zomaar, en u ziet het: een andere Jezus prediken geeft een andere geest en men komt met een ander evangelie!

En dat evangelie is van satan, net zoals bij Eva in het Paradijs. Ga er uit weg. Zuurdesem is een vermenging, want het is niet enkel een product van de duivel in die zin, men neemt er ook nog wat bij van het Woord.

Zo zien we ook vandaag, hoe de moderne theologie een zuurdesem is. God Zelf leert ons door Zijn Heilige Geest. Maar dat aanvaardt men niet meer. Men heeft de menselijke wijsbegeerte in de studieboeken over de Bijbel heen geschreven, als de Christelijke leer.

Van voorgangers hoor ik zelf, hoe zonder onderscheid op alle universiteiten, waar men theologie studeert, de studenten “wijsbegeerte” onderwezen krijgen; en daarna gaat men nog iets over de Bijbel leren. Dit kankerproces wordt er diep ingebracht en wat er dan nog bij geleerd wordt, is een verschrikkelijk zuurdesem.

Maar de hooggeroemde filosofie van deze wereld, zal God te niet doen, want al deze wijsheid van de wereld is dwaasheid bij God.

1 Cor. 1:20-25: *“Waar blijft de wijze? Waar de schriftgeleerde? Waar de redetwister van deze tijd? Heeft God niet de wijsheid der wereld tot dwaasheid gemaakt? Want daar de wereld in de wijsheid Gods door haar wijsheid God niet gekend heeft, heeft het Gode behaagd door de dwaasheid der prediking te redden hen die geloven.*

Immers, de Joden verlangen tekenen en de Grieken zoeken wijsheid, doch wij prediken een gekruisigde Christus, voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid, maar voor hen, die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods en de wijsheid Gods. Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen”.

Men kan denken: wat is de wetenschap ver gevorderd en wat kan men veel presteren, zie de ruimtevaart. Toch is dat grote dwaasheid, en wie dit niet gelooft, die gelooft God niet en is reeds besmet met deze wijsheid van de wereld, die God spoedig vernietigen zal. Want het brengt alleen maar grote rampen, onrust, onvrede en grote ellende, omdat men de wijsheid, die van boven is, niet meer aanvaardt. (kijk om u heen, luister naar het journaal).

Het volgende zuurdesem noemt Jezus, het zuurdesem der Sadduceeën. Dat zijn die mensen, die de lering gebracht hebben, dat de Bijbel niet Gods Woord is, maar dat er wel Gods Woord instaat.

Maar dat moet men dan “natuurlijk” verstaan, en daartoe geven de geleerden hun eigen uitleggingen, en dat is vrijzinnigheid! Het lijkt of de Farizeeën en Sadduceeën ver van elkaar staan, maar dat is niet zo.

Op grond van het profetische Woord zeg ik u, dat straks alle Farizeeën en Sadduceeën gelijk zullen zijn, want als men met wijsbegeerte van mensen gaat komen, en het Leven van Christus niet bezit, dan moet men er menselijke, theologische uitleggingen aan geven, waarom Gods beloften niet uitkomen.

Dan gaat men heel gauw een stapje verder en vragen: “Hoe zit dat met die wonderen en tekenen, en met die maagdelijke geboorte en die lichamelijke opstanding”? Dan geeft men een theologisch antwoord, dat men dat alles niet zo letterlijk moet nemen.

Ja en zo worden alle Farizeeën gelijk aan de Sadduceeën. Maar zij zijn het eigenlijk nu al, want de kopstukken der universiteiten en synodes zeggen zelf, dat zij de Bijbel niet meer woordelijk kunnen geloven. Maar zij durven er nog niet rond voor uit te komen, omdat zij bang zijn, om weer scheuringen te krijgen in hun orthodoxe kerkjes. Zij spreken zelfs al over “het sprookje van Adam”, want dat kan toch niet waar zijn, daar de wetenschap dat allang bewezen heeft!

Jezus spreekt ook nog van een zuurdesem van Herodes. In Marc. 8:15 zegt Hij. “En Hij gebood hun, zeggende: Ziet toe, wacht u voor de zuurdesem der Farizeeën en de zuurdesem van Herodes”. Deze was de politiek. Daar hebben we weer een vermenging; eerst Christus met wijsbegeerte, en nu zien we Christus vermengd met politiek.

Er zijn mensen, die weten aan de godsdienst wat te verdienen en een goede plaats te krijgen. Wat heeft Christus nu te maken met de politiek van deze wereld? Vraagt u het maar, aan elke nog een beetje oprechte politicus, en hij zal zeggen, dat de politiek één en al vuiligheid is.

U ziet steeds die vermenging, het zuurdesem. De Schrift spreekt ook nog van een andere vermenging, die op verschillende plaatsen vermeld worden, o.a. in Gal. 5:1-9: “Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen. Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen. Nogmaals betuig ik aan ieder, die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de gehele wet na te komen. Gij zijt los van Christus, als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij.

Wij immers verwachten door de Geest uit het geloof de gerechtigheid, waarop wij hopen. Want in Christus Jezus vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, door liefde werkende. Gij liept goed. Wie is u in de weg gekomen, dat gij aan de waarheid niet meer gehoorzaamt? Die overreding kwam niet van Hem, die u roept. Een weinig zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur”.

Het gaat hier over een vermenging van wet en genade. Zij prediken een Christus der genade en een Christus van de wet, en het gevolg is een verschrikkelijk bederf. Dat leest u in de hele Galatenbrief en Paulus komt er ook nog in vele plaatsen op terug, o.a. in Col. 2:16-17: “Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is”.

Zij brengen niet de levende Christus, de opgestane Christus van het Nieuwe Verbond, want Christus is het einde van de wet; maar zij brengen een Christus uit het verleden, u moet maar eens opletten, dat de meeste predikingen van vandaag gaan over de Christus van voor het kruis.

Maar de levende tegenwoordigheid van Christus door de Heilige Geest en het Woord van God, dat is een werkelijkheid.

Het is alles niet ter veroordeling, dat ik deze dingen naar voren breng, maar opdat we zelf onze hand in eigen boezem steken zullen en ons afvragen, of wij misschien zelf ook nog iets van zo'n zuurdesem hebben? Want het zijn misleiden mensen, zoals Paulus zegt, dat zij misleid worden en aardoor anderen misleiden.

Er is nog een zuurdesem, waar de Schrift onze aandacht op vestigt, en waarmee al de kerken sterk doortrokken zijn. Zelfs in Israël was dat al aanwezig, maar niet alleen in het Oude Verbond, maar ook in het Nieuwe Verbond.

Jezus zegt in Marc. 7:3. *“want de Farizeeën en al de Joden eten niet zonder eerst een handwassing verricht te hebben, daarmede vasthoudende aan de overlevering der ouden”*.

In vers 8-9 gaat Hij verder: *“Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen. En Hij zeide tot hen: Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om uw overlevering in stand te houden”*.

Ja, zo is het, de overlevering, de traditie in stand houden, en wat is die overlevering der vaders in de kerk doortrokken!

Paulus spreekt er over in Col. 2:8, waar hij een ernstige waarschuwing geeft. *“Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus”*.

Toen Paulus tot Christus kwam, moest hij radicaal breken en werd hij vrijgemaakt van de overleveringen der ouden, want hij zat daar ook aan gebonden.

Hij zegt dat zelf in Gal. 1:13-16. *“Want gij hebt gehoord van mijn vroegere wandel in het Jodendom: ik heb de gemeente Gods bovenmate vervolgd en getracht haar uit te roeien, en in het Jodendom heb ik het verder gebracht dan vele van mijn tijdgenoten onder mijn volk, als hartstochtelijk ijveraar voor mijn voorvaderlijke overleveringen. Maar toen het Hem, die mij van de schoot mijner moeder aan afgezonderd en door zijn genade geroepen heeft, behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem onder de heidenen verkondigen zou, ben ik geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed”*.

Ja, hartstochtelijke ijveraars vinden we vandaag ook, die zich aan overleveringen vasthouden, (kerstfeest, kinderdoop, catechismus, kerkelijke/gemeentelijke organisaties (stichtingen ...) en noem maar op) zonder gehoorzaam te worden, aan wat God zegt in Zijn Woord. (lees studie: zeven zendschrijven)

Zij brengen een gedeelde Christus, die geen Christus meer is, een gedeelde leer en daarom een gedeeld hart. Paulus spreekt van zelfbedrog, want zij bedriegen zichzelf, en dat is vreselijk, maar laten we voor deze mensen bidden.

Nu wil ik u nog een andere soort zuurdesem gaan wijzen, die zeer belangrijk is voor de vrije kringen, voor de geestbewegingen van deze tijd. We vinden dat in Col. 2:18, waar staat. *“Laat niemand u de prijs doen missen door gewilde nederigheid en engelenverering, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd, zonder reden opgeblazen door zijn vleselijk denken”*.

De duivel is listig! Als er mensen zijn, die tot het evangelie van Christus komen en de Schrift wel als het Woord van God erkennen willen, maar toch hun hart en leven niet willen prijsgeven aan Christus, die dus niet tot de besliste overgave aan de Heer komen en niet het gebed opvolgen: *“mijn zoon, mijn dochter geef Mij uw hart”*.

En deze dan toch de leer en de godsdienst willen gebruiken voor een dekmantel, dan hebben we al gezien, dat men menselijke theorieën en menselijke wijsheid moet gaan gebruiken, opdat het Woord nog in zekere zin voor hen gedekt kan zijn.

Maar er zijn er ook onder hen, die zeggen: als Christus de Levende is, dan moet Hij toch ook als de Levende in ons midden zijn en dan denken zij, dat daar ook de negen geestesgaven met de verschillende uitingen van de Geest, zoals die in 1 Cor. 2 worden genoemd, aanwezig moeten zijn.

Dat kan alleen in een Gemeente, die op haar plaats is, doordat de volheid van de Heilige Geest in werkelijkheid in haar woont. Maar deze Geestesgaven zijn niet aan een enkele persoon gegeven. Het zijn de gaven, die alleen in het Lichaam, de Gemeente, functioneren.

Maar als de Gemeente niet op haar plaats is, en niet volkomen gehoorzaamt aan God, dan kunnen die krachten en gaven zich niet openbaren. Maar men verkondigt het toch, en gelooft het ook, maar het Woord dekt het niet. Dan moet men er iets op verzinnen, dat het toch gebeurt.

Zoals de Farizeeën gingen grijpen, naar de wijsbegeerte, naar menselijke wijsheid, om het op menselijke wijze te verklaren, zo grijpen zij naar wonderen en tekenen en geestesgaven, die dus niet bewerkt worden door de Heilige Geest, maar ergens vandaan komen, van bovennatuurlijke krachten.

Dat bedoelt Paulus met "engelenverering". Want de Schrift zegt en leert ons, dat door middel van engelen allereerst ook de vreemde talen komen, wat Paulus zegt in 1 Cor. 13:1. *"Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal"*.

Nu moeten we weten, dat er twee soorten engelen zijn (hebben we al reeds behandeld), de ene groep is geheel onderworpen aan Christus, dat zijn de engelen Gods, die Christus als Heer hebben en Hem in alles gehoorzamen. Deze engelen blijven altijd op de achtergrond, want zij zullen hun Heer alleen dienen en verheerlijken.

Maar de tweede groep engelen zijn die, welke in opstand zijn gekomen tegen God en de Heer Jezus, zij staan onder aanvoering van satan. Als het in de Gemeente niet langs de weg van de gehoorzaamheid gaat, aan God en Zijn Woord, dan komen daar vanzelf die boze engelenkrachten op af, die ook wel tongentaal, profetie en uitleg en gezangen kunnen geven, want men moet toch iets hebben om de prediking te dekken.

Maar in plaats van tot algemene schuldbelijdenis te komen, dat de gehele Gemeente is afgefallen van de waarheid, en dat zij moeten terugkeren tot de Heer en de verdeeldheid der harten wegdoen, niet langer op twee gedachten hinken, wil men toch de schijn bewaren.

Nu is het merkwaardig, ik heb er meermalen bij stil gestaan, dat altijd juist die gaven van tongentaal, profetie en uitleg en genezing naar voren komen en men van de andere gaven nooit iets hoort. Terwijl deze toch veel belangrijker zijn; gaven van wijsheid, kennis, geloof en van onderscheiding der geesten.

Dat is zo, omdat de Schrift zegt, dat die drie gaven door engelen bewerkt worden. Denkt u maar aan het badwater van Bethesda, hoe daar de genezing kwam, doordat van tijd tot tijd een engel neerdaalde in het bad. Van vele genezingsdiensten horen we van engelen verschijningen, maar de satan komt ook als een engel des lichts, zegt Paulus. We lezen ook, dat door middel van engelengeesten, profetie mogelijk is. Ook in het Oude Testament zijn er voorbeelden van te vinden.

Ook aan Johannes werd in de Openbaring door "een engel" alles getoond, maar dat was een aan Christus onderworpen dienstknecht; als Johannes, die engel wil aanbidden, dan zegt hij; *"doe dit niet, de eer is alleen voor Hem"*, want de engelen en dienstknechten Gods blijven op de achtergrond.

Hoe komt dit alles nu, Waar zit nu het kwaad? Alleen hierin, dat men zich niet onverdeeld aan de Heer toewijdt. Degene, die dat wel doet, en Hem lief heeft met geheel zijn hart en geheel zijn verstand en met geheel zijn kracht, die kan niet misleid worden.

Liever geen tongentaal in de Gemeente, dan de verkeerde tongentaal. Want we hebben allereerst niet de tongentaal van engelen nodig, maar Gods taal, de Hemelse taal en die is ons genoeg.

We houden ons allereerst aan Gods taal, Gods Woord. Als we ons daaraan houden en geen andere gave ontvangen, dan moet dat genoeg zijn; want God weet, dat we in een zeer gevaarlijke en boze tijd leven van misleiding.

Al is er dan geen tongentaal en uitleg daarvan, laten we de Heer dan danken voor de uitleg, welke Hij geeft door Zijn Heilige Geest; daarmee geeft Hij ons een wonderbaar licht op Zijn profetische Woord.

Maar geeft God het andere erbij, dan prijzen we Zijn Naam er voor, maar dan moet het voortkomen uit het Leven van Hem, en uit een Gemeente, die onverdeeld Hem dient en zich onverdeeld aan Hem onderwerpt en zich onder Zijn heerschappij stelt.

Dan zal daar ook Zijn orde en tucht van de Geest aanwezig zijn, en daar buigt en beeft men zich voor Zijn Woord. Maar omdat in deze tijd er eigenlijk geen Gemeente meer te vinden is, waarin aan deze eisen Gods voldaan wordt, zijn er geen ware profetieën meer.

Daarom danken we Hem bovenal voor het profetisch Woord, dat zeer vast is en dat schijnt in deze donkere nacht als een licht, totdat de Morgenster opgaat. Als God in ons aller hart tot Zijn volle heerschappij gekomen is, dan kan geen valse verering van engelen of machten zich in ons midden openbaren.

Paulus zegt niet voor niets, dat een vrouw met een gedekt hoofd in de samenkomst zal zijn, om der engelenmacht; dat staat er niet voor niets, want het is merkwaardig, dat de meeste profeten vrouwen zijn.

Zij hebben zich echter te stellen onder de tucht van Gods Woord, van een ouderlingschap, die waarlijk de onderscheiding der geesten heeft. Zij zullen gedekt zijn, door zich te stellen onder het hoofd, gelijk we ons allen te stellen hebben onder het Hoofd, Christus

Waar we deze hemelse heerschappij restloos over ons leven aanvaardden, daar worden we bewaard voor deze verkeerde dingen. Dan gaat het ook om de werkelijke Christus, waarin alle volheid Gods woont. Dan gaat het allereerst om Zijn Leven, dat in ons zich kan openbaren.

Laat toch ons hart niet verdeeld zijn, niet Christus en de wereld, maar Christus alleen!

Hem wil ik lief hebben, want Hij is het waard, daar Hij de schoonste van alles is. Paulus zegt in Col. 2:2-3. *“opdat hun harten getroost en zij in de liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een volledig inzicht, en zij het geheimenis Gods mogen kennen, Christus, in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn”*.

Wilt u die Christus nog inruilen voor iets van deze wereld, die voorbij gaat?

Prijst Hem!

Amen.